

Harç Oyunu

Zaman zaman, oyunlarını öğrenciler ve işçiler üzerinde sahneleyerek kendilerinin tamamen yok olmadığını hatırlatan malum oyuncular, son yıllarda 'Öğrenci harçları' adı altında yeni bir oyun sergilemeye çalışıyorlar.

Bu ülkeyi -sözde- herkesten çok sevdiği için her vesile ile onun temeline dinamit koymaya çalışan bu zihniyet, sahnelerde boy göstermeye başladığında, fitili ateşlemek için mekan olarak üniversiteleri; hedef olarak da üniversite öğrencilerini seçti. Daha sonraki yıllarda ise bu kişilerin, yine kendi zihniyetlerinde olan birtakım sendikaları kullanarak, işçi kesimini de bu oyunlara alet etmeye çalıştıkları hepimizin malumudur. Her iki kesimin çok ciddi zaafiyetleri vardı ve bunlar kullanılmalıydı.

Bunlardan ilkinin teşkil eden topluluk gençlerdi. Kanlarının en deli çağındaydılar. Birkaç hararetli sözle kolayca galeyana getirilebilir ve kendilerince birer kahraman olduklarını ispat etme fırsatı onlara tanınabilirdi. Ve öyle yapıldı. Diğer kesim ise maddi sıkıntılar içersinde bulunan ve zor koşullarda hayatlarını sürdürmeye çalışan, sendika ağalarının elinde birer oyuncak haline gelen işçilerdi. Her iki kesime de karınlarının en yumuşak tarafından yaklaşıldı ve sahnelenmek istenen oyunun figüranları arasına dahil edildiler. Sonuç malum; binlerce ölü, ağlayan analar, ihtilaller, ekonomik çöküntü ve her seferinde yeniden "sıfırdan başlamak"..

Her yazımızda altını çizerek ifade ettiğimiz gibi, güneş balçıkla sıvanamaz. Derin yaralar açsa da, her kötü emel gibi bu düşünceler de arzulanan rağbeti görmemiş ve yerini gerçeklere bırakmıştır. Öyle ki bu zihniyetlerin bayraktarları bile bugün her vesile ile pişmanlıklarını dile getirmekte ve birbirlerini suçlamaktadırlar. Ne var ki baktığı halde görmeyen, duyduğu halde işitmeyen kafalar var olduğu müddetçe -ki var olacaktır- acaba yine ortalığı karıştırabilir miyim, zayıf da olsa bu sefer başarabilir miyim? diye her vesile ile perde arkasından uzun maşalar kullanarak görevlerini yapmaya çalışırlar.

Her eğitim ve öğretim yılı başlangıcında çeşitli sahnelerde "Eğitim harcı" adı altında sergilenmeye çalışılan bu oyun, her nedense koltukları bomboş ve sadece figüranların birbirlerini alkışladıkları tiyatrodan başka mekanlarda pek tutunamıyor. Tutunamaz da. Çünkü söz konusu harçlar, sahnedeki oyuncuların içtiği içki, tütüdüğü sigara ve ülkeyi kurtarmak için buluştukları cafe ve barlar için harcadıklarının yanında gülünç kalıyor. Anlayana fazla lafa ne hacet!